

Op Wildeplantenjacht - door Arlette Boerlage

Na jaren winterslaap, stapte ik vorig jaar de lente in met een oud boekje getiteld '*Wegrand en ruigte*'. Ieder ander boek zou als wegwijzer kunnen dienen, maar dit boek paste mij als een handschoen om een hand, omdat ik zeker de helft van de zestig planten en struiken kende en het aantal planten behapbaar was. Je bent een beginneling en overweegt een cursus 'basiskennis wilde planten', maar dat roept meteen de vraag op 'wat is basiskennis'. Gesprekken met naasten zijn nooit over bospaden gelopen, of langs beekjes en bermen en zonder vergelijk weet je niet wat je weet. Kortom, tijd om terug te gaan naar de basis. Zou ik al die planten langs wegranden en ruigten kunnen vinden?

Match

Het begin was eenvoudig, alle planten die je nog kent uit je jeugd en die daar stevig geworteld staan met naam en toenaam, terugvinden. En het leuke is, het begint al op de stoep, zodra je je huis verlaat. Vervolgens langs bermen en beddingen en ten slotte door de uitbundig ingezaaide reststroken van de gemeente, met een steeds veranderende begroeiing in de verschillende maanden. Uiteindelijk vulde ik mijn boekje aan met nog eens veertig exemplaren bijvangst die ook veel voorkwamen. Maar dan die mij onbekende helft, hoe zou ik die moeten vinden? Wat bleek, een deel kende ik wel van naam maar niet van voorkomen, een ander deel wel van zicht maar niet van naam. Ik zal een paar voorbeelden geven. Cichorei is een plant die gebruikt wordt om

surrogaat-koffie van te maken; dat werd in de oorlog en vanwege goedkoopte gedaan. Hoewel ik het zelf nooit dronk, heb ik de naam wél ingedronken, dus toen ik de plant vond met die prachtige blauwe bloemen was er meteen een match. Namen komen voor in keukenkastjes en in de huisapotheek. En dan die eigenaardige plant uit mijn geheugen, een mooi bloemscherm van minuscule witte bloempjes met in het midden een dieppaars dikker hoofdje, deze vond ik terug en heet Wilde Peen.

Al sprokkelend en struikelend vond en verwierp, ontdekte en identificeerde ik een aardig boeket. Maar wat te doen met de resterende

planten, die nooit bewust gezien of geleerd werden? Deze doken op tijdens het zoeken naar aloude bekenden. Dat je ineens denkt, zou dat niet... En ja, de Bosandoorn, niet gedacht deze ooit te zullen vinden met zijn onwelriekende geur. Een geur die ik niet kan benoemen en op geen andere vieze geur lijkt en toch heel onaangenaam is, dus die voeg je toe aan je innerlijke wilde bloemengids om nooit meer weg te glippen.

Hiaten

Er blijven dan nog een paar hiaten over. De inmiddels ontstane verzamelaar streeft naar volledigheid, hoe relatief ook (in een land met 2000 verschillende wilde bloemen). Ontbrekend zijn de Sleedoorn, omdat deze op dat moment al uitgebloeid was, Heggedoornzaad - wie verradt mij zijn schuilplaats? - en Guichelheil die wel in Engeland maar niet in Rotterdam wilde opduiken.

Post scriptum (van Liesbeth)

- Op de website www.waarneming.nl kan je opzoeken welke waarnemingen van een bepaalde soort zijn gedaan en waar.
- De *Rotterdamse Florawerkgroep* brengt de wilde planten in Rotterdam in kaart. Elke twee weken (niet in de winter) wordt op een dinsdagavond ergens in Rotterdam gelopen en gespeurd naar wilde planten; elke soort wordt op naam gebracht, genoteerd en ingevoerd in een database. Iedere plantenliefhebber kan meedoen. Meer informatie vind je op: <https://rotterdamseflorawerkgroep.wordpress.com>.
- Floron - de landelijke kennisorganisatie van planten - geeft regelmatig cursussen over (herkenning van) planten. Zie www.floron.nl.

*Rood guichelheil, gefotografeerd in de Van Dixhoordriediehoek (Hoek van Holland).
Teer guichelheil (met roze bloem) is veel zeldzamer.*